

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กองกฎหมาย โทร. ๕๑๗๓๑

ที่ ยธ ๐๘๐๒/ร ๐๖๖ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง แจ้งเวียนข้อหารือและแนวทางการปฏิบัติ กรณีพนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ
ดำเนินการให้ได้ตัวผู้ต้องหา เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล

เรียน หัวหน้าหน่วยงานในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษมีหนังสือข้อหารือและขอทราบแนวทางการปฏิบัติ กรณีการดำเนินการ
ให้ได้ตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล และสำนักงานอัยการสูงสุด มีหนังสือ
ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/๑๔๘๗๐ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ ตอบข้อหารือและขอทราบแนวทางการปฏิบัติ นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแจ้งเวียนมาเพื่อทราบ
หนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานอัยการสูงสุด และหนังสือตอบข้อหารือของกองกฎหมาย ตามหนังสือกลุ่มงาน
ที่ปรึกษากฎหมาย ที่ ยธ (กปก) ๐๘๑๓/๕ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง หารือกรณีพนักงานอัยการมีหนังสือ
ถึงพนักงานสอบสวนเพื่อจัดการให้ได้มาซึ่งตัวผู้ต้องหาต่อไป รายละเอียดตามเอกสารแนบ จำนวน ๑๗ แผ่น

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

(นายไตรยฤทธิ์ เตมหิวงศ์)
อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ส่วนที่ปรึกษากฎหมาย ๓
เลขที่รับ..... 115
วันที่..... 6 ต.ค. 65
เวลา..... 11.27 น.

กรมสอบสวนคดีพิเศษ
เลขที่รับ..... 7261
วันที่..... 3 ต.ค. 2565
เวลา..... 12.57 น.

ที่ อส ๐๐๐๓(พท)/ 14870

กองกฎหมาย
เลขที่รับ..... 1444
วันที่..... 4 ต.ค. 2565
เวลา..... 19.09 น.

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๔ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรื้อและขอทราบแนวทางปฏิบัติ กรณีพนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ
ให้ได้ตัวผู้ต้องหา เพื่อดำเนินการส่งฟ้องคดีต่อศาล

เรียน อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อ้างถึง หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ยธ ๐๘๐๒/๒๑๒๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสอบสวนคดีพิเศษขอหารือว่า ในกรณีพนักงานอัยการให้เจ้าหน้าที่ของ
กรมสอบสวนคดีพิเศษจับกุมผู้ต้องหา นำตัวส่งให้พนักงานอัยการเพื่อนำไปฟ้องคดีต่อศาลนั้น เจ้าหน้าที่ของ
กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจในการควบคุมตัว และมีวิธีการปฏิบัติขั้นตอนการปฏิบัติในการควบคุมตัวผู้ต้องหา
(ในกรณีตีตัววันหยุดราชการ) หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง
เป็นการจับกุมตัวผู้ต้องหาตามหมายจับของศาล ตามคำร้องขอของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่ของ
กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจในการควบคุมตัวผู้ต้องหาและมีวิธีการปฏิบัติและขั้นตอนการปฏิบัติ
ในการควบคุมตัวผู้ต้องหาในกรณีตีตัววันหยุดราชการหรือไม่ อย่างไร ย่อมอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมสอบสวน
คดีพิเศษในการพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผอ.กกต.

เพื่อโปรดพิจารณา

ร.ต.อ.

(ธรรต เล่าห์ทวี)

เลขานุการกรม

๔ ต.ค. ๒๕๖๕

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

โทร./โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๙๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dlaw@ago.go.th

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎา วิษณุพันธ์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

มอบ

รอง ผอ.กกต.

ผอ.ป.ก.๑

ผอ.ป.ก.๒

ผอ.ป.ก.๓

ผอ.อก.

(นายสมชาย มีทนายสืบ)

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

๔ ต.ค. ๒๕๖๕

(นายปองภพ นิตวายุทธ)

ผู้อำนวยการส่วนที่ปรึกษากฎหมาย ๓
๕ ๑-๑ 65

สำนักงานอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ	เลขที่รับ: 350
วันที่: 11 ส.ค. 2553	เวลา: 16.00 น.

บันทึกข้อความ

ส่งมอบเรื่องข้อคดี (1)
เลขที่รับ: ๑/31
วันที่: 11 ส.ค. 2553
เวลา: 16.00 น.

ส่วนราชการ กลุ่มงานที่ปรึกษากฎหมาย โทร. ๑๐๕๖
ที่ ยช (กปก.) ๐๘๑๓/๕ วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ทารือกรณีพนักงานอัยการมีหนังสือถึงพนักงานสอบสวนเพื่อจัดการให้ได้มาซึ่งตัวผู้ต้องหา
เรียน อสพ. ผ่าน รองฯ สพ.(๑) (ผ่าน พ.ต.อ.อโณทัย บำรุงพงษ์)

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ คอ.๓ สคอ. มีหนังสือที่ ยช (สคอ.) ๐๘๐๘.๒.๓/๑๑๐๕ ลง ๑๑ ธ.ค. ๒๕๕๒ เรียน อสพ. เสนอแนวทางปฏิบัติกรณี พสพ. ได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้น และส่งสำนวนพร้อมตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการแล้ว หากแต่พนักงานอัยการไม่สามารถทำความเข้าใจและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลได้ทันภายในระยะเวลาฝากขังผู้ต้องหาตาม ป.วิอาญา มาตรา ๘๗ จึงต้องปล่อยตัวผู้ต้องหาให้พ้นจากการควบคุมไป ภายหลังพนักงานอัยการได้เรียกตัวผู้ต้องหามาเพื่อฟ้องต่อศาล แต่ผู้ต้องหาไม่มา พนักงานอัยการจึงมีหนังสือแจ้งมายัง พสพ. ให้จัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหาส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้อง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

๑.๒ สคอ. มีหนังสือที่ ยช (สคอ.) ๐๘๐๘/๒๐๕๑ ลง ๑๔ ธ.ค. ๒๕๕๒ ท้ายหนังสือข้อ ๑.๑ เรียน อสพ. เห็นควรให้ กปก. พิจารณาประเด็นตามที่ ผอ.คอ.๓ สคอ. เสนอ

๑.๓ รองฯ สพ.(๑) มีบันทึกลง ๒๑ ธ.ค. ๒๕๕๒ ท้ายหนังสือข้อ ๑.๒ เรียน อสพ. เห็นควรดำเนินการตามเสนอ ผบ.สคอ.

๑.๔ อสพ. มีบันทึกสั่งการ ลง ๒๒ ธ.ค. ๒๕๕๒ ท้ายหนังสือข้อ ๑.๒ ส่ง กปก. มีความเห็นเสนอว่า

๒. ข้อเท็จจริง

หนังสือตามข้อ ๑.๑ มีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ สคอ. ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีพิเศษที่ ๒๑/๒๕๕๓ กรณีนางพาขวัญ หรือพาฝัน เดโชชัย กระทำความผิดฐานร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนและร่วมกันฉ้อโกงประชาชน ไปยังพนักงานอัยการแล้ว ต่อมาพนักงานอัยการได้มีหนังสือถึง กสพ. ขอให้มีการจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหาในคดีนี้มาฟ้องต่อศาล

กรณีนี้คณะ พสพ. คดีพิเศษที่ ๒๑/๒๕๕๓ ได้สรุปสำนวนการสอบสวนส่งพนักงานอัยการแล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ มิ.ย. ๒๕๕๓ และผู้ต้องหาได้ถูกจับตามหมายจับของศาลอาญาสำหรับการกระทำความผิดดังกล่าวและถูกขังจนกระทั่งครบกำหนดระยะเวลาฝากขัง ๘๔ วัน ตาม ป.วิอาญา มาตรา ๘๗ หากแต่พนักงานอัยการยังไม่สามารถทำความเข้าใจและส่งฟ้อง

ผู้ต้องหาต่อศาลได้ทันในช่วงระยะเวลาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นต้องปล่อยตัวผู้ต้องหาให้พ้นจากการควบคุม

ต่อมาพนักงานอัยการได้เรียกตัวผู้ต้องหาทั้งหมดมายังสำนักงานอัยการ

เพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาล แต่ปรากฏว่ามีผู้ต้องหาบางรายไม่มาพบพนักงานอัยการตามที่ถูกเรียกตัว พนักงานอัยการจึงได้มีหนังสือมายัง พสพ. ให้จัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวของผู้ต้องหาที่ไม่มาพบพนักงานอัยการดังกล่าว เพื่อนำตัวผู้ต้องหารายนั้นส่งฟ้องต่อศาล

พสพ. จึงได้ยื่นคำร้องขอออกหมายจับผู้ต้องหาต่อศาลอาญา และศาลได้อนุญาตตามคำร้องขอของ พสพ. กรณีนี้ต่อมาเจ้าพนักงานได้จับกุมตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวได้แล้ว และผู้จับกุมได้นำตัวผู้ต้องหามาส่งให้ พสพ. ในวันศุกร์ เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาที่สำนักงานอัยการและศาลปิดทำการแล้ว พสพ. ผู้รับผิดชอบจึงได้ปล่อยตัวผู้ต้องหาไป และทำบันทึกนัดหมายให้ผู้ต้องหามาพบ พสพ. ในวันจันทร์ถัดมา เวลา ๐๘.๓๐ น. เพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการ ซึ่งในกรณีนี้ผู้ต้องหามาพบ พสพ. ตามที่นัดหมาย

๒.๒ สคป. ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีพิเศษที่ ๗๘/๒๕๕๐ คดีระหว่าง บริษัท อาร์.เอส. จำกัด (มหาชน) ผู้กล่าวหา นายชนม์หฤษฎ์ อปราชิตไพริน กับพวก ผู้ต้องหา ในข้อหา ร่วมกันละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้า ต่อมาอัยการฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ๓ ได้มีหนังสือมายัง กสพ. เพื่อขอให้ พสพ. ส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อศาล

กรณีนี้ พสพ. ได้ยื่นคำร้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เพื่อขอออกหมายจับ ปรากฏว่าศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ปฏิเสธการร้องขอออกหมายจับของ พสพ. โดยศาลระบุความเห็นไว้ในรายงานกระบวนการว่า กรณีไม่มีเหตุสมควรอนุญาตตามคำร้องขอ

๒.๓ กรณีตามข้อ ๒.๑-๒.๒ คณะ พสพ. คอ.๓ สคอ. ได้ตั้งเป็นประเด็นเพื่อพิจารณา ดังนี้

๒.๓.๑ เจ้าพนักงานฝ่ายใดควรมีหน้าที่ในการยื่นคำร้องขอออกหมายจับกรณีดังกล่าวต่อศาล ในประเด็นนี้ คณะ พสพ. เห็นว่า ตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งหรือหมายอาญา พ.ศ.๒๕๔๘ ข้อ ๑๗ ระบุว่า "พยานหลักฐานที่อาจพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุสมควรในการออกหมายจับหรือหมายค้นให้รวมถึง(๔) ข้อมูลที่ได้จากหนังสือของพนักงานอัยการเรื่องขอให้จัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหา (อ.ก.๒๙) ดังนั้น บุคคลที่จะนำเอกสารที่ได้จากพนักงานอัยการไปยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาล ต้องเป็น พสพ. ผู้รับผิดชอบ เนื่องจากหนังสือของพนักงานอัยการดังกล่าว นั้น จะได้จากกรณีที่พนักงานอัยการได้ส่งให้กับ พสพ. เพื่อดำเนินการให้ได้ตัวผู้ต้องหามาเพื่อฟ้องต่อศาล แต่ในคำร้องขอออกหมายจับนั้น ควรอ้างเหตุในการขอออกหมายจับโดยอาศัยหนังสือของพนักงานอัยการเรื่องขอให้มีการจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหา

มิใช่อ้างพฤติกรรมการกระทำความผิดเดิมที่เคยยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาลไปแล้ว และเห็นควรให้บันทึกในหมายจับกรณีนี้ว่านำตัวผู้ต้องหาไปส่งที่สำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจ

๒.๓.๒ เมื่อเจ้าพนักงานได้จับกุมตัวผู้ต้องหาเรียงดังกล่าวดังกล่าวได้แล้ว พสพ.

มีอำนาจจับตัวผู้ต้องหารายนั้นไว้หรือไม่ ในประเด็นนี้ คณะ พสพ. เห็นว่า ในกรณีปกติหากเจ้าพนักงานผู้จับกุมได้จับกุมตัวผู้ต้องหาแล้ว ก็ต้องนำตัวผู้ต้องหามาส่งยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน และเมื่อถึงที่ทำการแล้วพนักงานสอบสวนต้องดำเนินการต่างๆ ตามมาตรา ๘๔, มาตรา ๘๔/๑ และมาตรา ๘๗ แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีนี้ พสพ. ได้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔, มาตรา ๘๔/๑ และมาตรา ๘๗ แล้ว จึงไม่สามารถนำมาตรา ๘๔/๑ มาใช้กับกรณีนี้ได้ ดังนั้น เมื่อเจ้าพนักงานผู้จับกุมได้จับกุมตัวผู้ต้องหาแล้ว ควรคุมตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการโดยด่วนตามรายละเอียดที่ระบุในหมายจับว่าให้นำตัวส่งพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการส่งตัวผู้ต้องหาฟ้องต่อศาลตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ จะควบคุมเพื่อเหตุอื่น เช่น การสอบสวน หรือรออัยการสั่งฟ้องคดีไม่ได้ ทั้งนี้ไม่มีความจำเป็นที่เจ้าพนักงานผู้จับกุมจะต้องนำตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวมาส่งมอบให้กับ พสพ. เพื่อดำเนินการตาม ป.วิ อาญา มาตรา ๘๔ อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากกรณีนี้ พสพ. ได้ดำเนินการตาม มาตรา ๘๔ ไปแล้ว และ พสพ. หมดอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาแล้ว

๒.๓.๓ หาก พสพ. มีอำนาจจับตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวได้โดยชอบ จะมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด ในประเด็นนี้ คณะ พสพ. เห็นว่า พสพ. หรือเจ้าพนักงานผู้จับกุมไม่มีอำนาจในการควบคุมตัวหรือฝากขังต่อศาลอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการดำเนินการตามมาตรการบังคับกับผู้ต้องหารายนั้นซ้ำอีกครั้งในการกระทำความผิดเดียวกัน อันเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักในการดำเนินคดีอาญาและเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหา เนื่องจาก พสพ. หมดอำนาจในการควบคุมตัวผู้ต้องหาแล้ว และหากมีความจำเป็นที่เจ้าพนักงานผู้จับกุมไม่สามารถนำตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการหรือศาลได้ เนื่องจากขณะนั้นเป็นช่วงเวลาที่สำนักงานอัยการหรือศาลได้ปิดทำการแล้ว เจ้าพนักงานผู้จับกุมควรปล่อยผู้ต้องหารายดังกล่าวและนำผู้ต้องหารายนั้นมาพบในวันทำการถัดไปเพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการเพื่อส่งฟ้องต่อศาลโดยไม่ใช้มาตรการควบคุมตัว เพราะการคุมตัวผู้ต้องหามาเพื่อฟ้องนี้ไม่ใช่การควบคุมผู้ต้องหามาเพื่อสอบสวน จะควบคุม ๔๘ ชั่วโมงไม่ได้ หรือจะให้ประกันตัวไม่ได้ เพราะในแต่ละคดีนั้นการจับจะเกิดขึ้นได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และหากควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ก็อาจจะเป็นการละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาตามหลัก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐

๒.๔ จากกรณีตามข้อ ๒.๓ คณะ พสพ. คอ.๓ สคอ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินการไปด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม และเกิดความเชื่อมั่นต่อประชาชน จึงมีมติเห็นควรใช้แนวทางตามที่คณะ พสพ. มีความเห็น ดังนี้

๒.๔.๑ หากมีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น พสพ. ควรเป็นผู้ยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาล โดยในหมายให้ระบุว่าให้นำตัวผู้ต้องหาไปส่งที่สำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจ

และในการจับกุมผู้จับกุมจะต้องพิจารณาว่าหากจับกุมในขณะนั้นสามารถนำตัวผู้ต้องหาส่งห้อง ต่อศาลได้หรือไม่ กรณีไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาได้ให้ปล่อยตัวผู้ต้องหา

๒.๔.๒ หากจับกุมตัวผู้ต้องหามาแล้ว ผู้จับกุมควรจะดำเนินการส่งตัว

ผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการโดยด่วนเพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งห้องต่อศาล โดยไม่มีความจำเป็น ที่จะต้องนำตัวผู้ต้องหามาส่งให้กับ พสพ. ผู้รับผิดชอบ เนื่องจาก พสพ. ผู้รับผิดชอบไม่มีอำนาจ ในการควบคุมตัวหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหากรณีดังกล่าวแล้ว

๒.๔.๓ หากกรณีมีความจำเป็นที่ไม่สามารถส่งตัวผู้ถูกจับไปยัง พนักงานอัยการได้ เช่น กรณี สำนักงานอัยการหรือศาลปิดทำการแล้ว เห็นควรให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับ และนัดหมายผู้ต้องหาให้มาพบในวันเวลาทำการถัดไปเพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งห้องต่อศาล โดยไม่ใช้ มาตรการควบคุมตัว

๓. ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ ป.วิอาญา มาตรา ๖๔, มาตรา ๘๓, มาตรา ๘๔, มาตรา ๘๔/๑, มาตรา ๘๗, มาตรา ๑๓๔, มาตรา ๑๓๔/๑, มาตรา ๑๓๔/๒, มาตรา ๑๓๔/๓ และมาตรา ๑๓๔/๔

๓.๒ ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการ ออกคำสั่งหรือหมายอาญา พ.ศ.๒๕๔๘ ข้อ ๙, ข้อ ๑๗(๔)

๓.๓ บันทึกตอบข้อหารือของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับ อำนาจของพนักงานสอบสวนในการให้ประกันตัวผู้ถูกจับตามหมายจับของศาล เรื่องเสร็จที่ ๓๔/๒๕๒๕

๔. ข้อพิจารณา

กปก. โดย พ.ต.ท.วิชิต อุปะละ, นายมหิธร กลั่นนุรักษ์, ร.ต.สุทธิ พรรณรายณ์, นายชาญพิชญ์ สมบูรณ์ และ พ.ต.ท.อมร หงษ์ศรีทอง ได้พิจารณากรณี คอ.๓ สคอ. เสนอแนวทาง ปฏิบัติกรณี พสพ. ได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้น และส่งสำนวนพร้อมตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการแล้ว หากแต่พนักงานอัยการไม่สามารถทำความเห็นและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลได้ทันภายในระยะเวลา ผกขังผู้ต้องหาตาม ป.วิอาญา มาตรา ๘๗ จึงต้องปล่อยตัวผู้ต้องหาให้พ้นจากการควบคุมไป ภายหลังพนักงานอัยการได้เรียกตัวผู้ต้องหามาเพื่อฟ้องต่อศาลแต่ผู้ต้องหาไม่มา พนักงานอัยการ จึงมีหนังสือแจ้งมายัง พสพ. ให้จัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหาส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้อง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ประกอบกับได้พิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็น ดังนี้

๔.๑ ประเด็นเจ้าพนักงานฝ่ายใดควรมีหน้าที่ในการยื่นคำร้องขอออกหมายจับ ต่อศาลในกรณีดังกล่าว เห็นว่า ในทางปฏิบัติ พนักงานอัยการจะมีหนังสือแจ้งมายัง พสพ. ผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีนั้น หรือ พสพ. ที่ทำการสอบสวนคดีนั้น ให้จัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหา ส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อศาล ประกอบกับ พสพ. ผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีนั้น หรือ พสพ. ที่ทำการสอบสวนคดีนั้น ยังเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนหรือ สอบสวนคดีที่จะขอออกหมายจับและพร้อมที่จะไปให้ผู้พิพากษาสอบถามรายละเอียดก่อนขอหมาย

ได้ทันที ตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ข้อ ๙ วรรคแรก ดังนั้น ในทางปฏิบัติ พสพ. ผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีนั้น หรือ พสพ. ที่ทำการสอบสวนคดีนั้น จึงควรเป็นเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำร้องขอออกหมายจับผู้ต้องหาต่อศาล และเนื่องจากตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ข้อ ๑๗/ กำหนดว่า "พยานหลักฐานที่อาจพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุสมควรในการออกหมายจับหรือหมายค้นให้ รวมถึง ... (๔) ข้อมูลที่ได้จากพนักงานอัยการเรื่องขอให้มีการจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหา" จึงควรอ้างข้อมูลจากหนังสือของพนักงานอัยการที่ขอให้มีการจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหาส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องให้ปรากฏในคำร้องขอออกหมายจับด้วย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของศาล

๔.๒ ประเด็นการจะระบุในหมายจับในกรณีดังกล่าวว่า เมื่อได้ตัวผู้ต้องหาตามหมายจับมาแล้วให้นำตัวผู้ต้องหาไปส่งยังพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจ เห็นว่า ตาม ป.วิอาญา มาตรา ๖๔ ที่บัญญัติว่า "ถ้าบุคคลที่มีชื่อในหมายอาญาถูกจับ... ถ้าสามารถจะทำได้ ก็ให้ส่งบุคคลหรือสิ่งของนั้นโดยด่วนไปยังศาลซึ่งออกหมายหรือเจ้าพนักงานตามที่กำหนดไว้ในหมายแล้วแต่กรณี..." บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวน่าจะเปิดช่องให้ทำได้ กล่าวคือ การระบุในหมายจับให้นำตัวผู้ต้องหาไปส่งยังพนักงานอัยการ พนักงานอัยการในกรณีนี้จึงอาจอยู่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามที่กำหนดไว้ในหมายตามนัยของมาตรา ๖๔ ดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดีก็มีข้อสังเกต ดังนี้

๔.๒.๑ แม้บทบัญญัติแห่งกฎหมายน่าจะเปิดช่องให้ทำได้ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติ พนักงานอัยการจะมีหนังสือแจ้งถึง พสพ. ผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีนั้น หรือ พสพ. ที่ทำการสอบสวนคดีนั้น ให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อศาล ดังนั้น ในทางปฏิบัติเมื่อได้ตัวผู้ต้องหามาแล้วการส่งตัวไปยังพนักงานอัยการจึงควรดำเนินการโดย พสพ. ที่ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการดังกล่าว

๔.๒.๒ แม้บทบัญญัติแห่งกฎหมายน่าจะเปิดช่องให้ทำได้ก็ตาม แต่การจะระบุในหมายจับให้นำตัวผู้ต้องหาไปส่งยังพนักงานอัยการดังกล่าว น่าจะใช้ได้เฉพาะกับกรณีที่พนักงานอัยการร้องขอให้ พสพ. จัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหาส่งไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อศาล โดยไม่มีขั้นตอนการสอบสวนอย่างใดๆ ที่ต้องทำอีกต่อไปแล้วเท่านั้น เช่น ได้มีการสอบสวนผู้ต้องหาไว้แล้วและไม่มี การแจ้งข้อกล่าวหาหรือสอบสวนผู้ต้องหาเพิ่มเติม เป็นต้น

๔.๒.๓ เนื่องจากการระบุในหมายจับให้นำตัวผู้ต้องหาไปส่งยังพนักงานอัยการดังกล่าว อาจเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อการใช้สิทธิหน้าที่ของเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหลายฝ่าย ทั้งเจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานอัยการ ศาล รวมถึงเจ้าพนักงานของ กสพ. ดังนั้น จึงควรได้มีการประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่เกิดปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติ และไม่เกิดผลกระทบต่อ การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละหน่วย

อนึ่ง ในประเด็นนี้ ร.ต.สุทธิ พรรณรายณ์ มีความเห็นต่างโดยเห็นว่า พสพ. ควรเป็นผู้ยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาลและจะเป็นผู้รับตัวผู้ต้องหา เมื่อมีการจับกุมตัวได้

จะต้องถือปฏิบัติตามมาตรา ๖๔ เจ้าพนักงานผู้จับจะต้องนำตัวผู้ถูกจับส่งให้ พสพ. และ พสพ. จะต้องนำตัวส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อไป แต่ถ้าไม่อาจส่งไปได้ในขณะนั้นเนื่องจากเป็นเวลาที่ศาลปิดหรือใกล้ปิดทำการ พสพ. ที่รับตัวผู้ถูกจับให้มีอำนาจปล่อยตัวผู้ถูกจับชั่วคราวหรือควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ได้จนกว่าถึงเวลาศาลเปิดทำการตามมาตรา ๘๔/๑

๔.๓ ประเด็นเจ้าพนักงานผู้จับ หรือเจ้าพนักงานซึ่งรับตัวผู้ต้องหาที่ถูกจับตามหมายในกรณีดังกล่าวไว้ ต้องแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาหรือไม่ เห็นว่า ตาม ป.วิอาญา ได้บัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งสิทธิของผู้ถูกจับในชั้นจับกุม ในชั้นรับตัวผู้ถูกจับ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๘๓ และในชั้นสอบสวน ออกจากกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ การแจ้งสิทธิแก่ผู้ถูกจับในชั้นจับกุมเป็นไปตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง การแจ้งสิทธิแก่ผู้ถูกจับในชั้นรับตัวผู้ถูกจับ ณ ที่ทำการพนักงานสอบสวนเป็นไปตามมาตรา ๗/๑ และมาตรา ๘๔ วรรคสอง และการแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนเป็นไปตามมาตรา ๑๓๔, มาตรา ๑๓๔/๑, มาตรา ๑๓๔/๒, มาตรา ๑๓๔/๓ และมาตรา ๑๓๔/๔ ซึ่งเจ้าพนักงานผู้จับ หรือเจ้าพนักงานซึ่งรับตัวผู้ถูกจับ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฯ ให้ หรือ พสพ. แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องแจ้งสิทธิแก่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาตามอำนาจหน้าที่ของตนในแต่ละชั้นให้ครบถ้วนทุกชั้น ดังนั้น ในกรณีตามข้อหาข้อนี้แม้ผู้ถูกจับจะเป็นผู้ต้องหาที่เคยได้รับการแจ้งสิทธิในชั้นจับกุม หรือในชั้นรับตัวผู้ถูกจับฯ หรือในชั้นสอบสวนมาก่อนแล้วก็ตาม แต่เมื่อผู้ต้องหาถูกจับตามหมายจับของศาลอีกครั้งหนึ่งก็เป็น "ผู้ถูกจับ" ตาม ป.วิอาญา มาตรา ๗/๑, มาตรา ๘๓, และ มาตรา ๘๔ เจ้าพนักงานผู้จับ และเจ้าพนักงานซึ่งรับตัวผู้ถูกจับ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนฯ ไว้ จึงมีหน้าที่ต้องแจ้งสิทธิแก่ผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้ถูกจับตามอำนาจหน้าที่ของตนในแต่ละชั้นให้ครบถ้วน

มีข้อสังเกตว่า การไม่แจ้งสิทธิแก่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาซึ่งถือเป็นหน้าที่อาจเป็นความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตาม ป.อาญา มาตรา ๑๕๗ ได้

๔.๔ ประเด็น พสพ. ซึ่งรับตัวผู้ต้องหาที่ถูกจับ ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๘๓ ในกรณีดังกล่าวไว้ แต่ไม่อาจส่งไปยังพนักงานอัยการตามที่ระบุในหมายได้ในขณะนั้นเนื่องจากเป็นเวลาที่สำนักงานอัยการปิดหรือใกล้ปิดทำการ จะมีอำนาจควบคุมหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาที่ถูกจับ ได้หรือไม่ เห็นว่า ในการจับบุคคลตามหมายจับของศาล เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่จัดการให้เป็นไปตามหมายจับ ได้จับบุคคลตามหมายได้แล้ว ป.วิอาญา มาตรา ๖๔ กำหนดให้ส่งบุคคลนั้นไปยังศาลที่ออกหมายหรือเจ้าพนักงานตามที่กำหนดไว้ในหมายโดยด่วนถ้าสามารถจะทำได้ แต่ถ้าไม่สามารถจะส่งตัวผู้ถูกจับไปยังศาลที่ออกหมายหรือเจ้าพนักงานตามที่กำหนดไว้ในหมายได้เนื่องจากมีเหตุขัดข้อง เช่น เป็นเวลาที่ปิดทำการ ในกรณีที่ต้องส่งตัวผู้จับไปยังศาลที่ออกหมาย มาตรา ๘๔/๑ (ส่วนท้าย) ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่รับตัวผู้ถูกจับไว้ (ซึ่งในกรณีตามข้อหาข้อนี้คือ พสพ.) มีอำนาจปล่อยผู้ถูกจับชั่วคราวหรือควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้จนกว่าจะถึงเวลาศาลเปิดทำการ ส่วนในกรณีที่ต้องส่งตัวผู้ถูกจับไปยังเจ้าพนักงานตามที่กำหนด

ไว้ในหมาย (ซึ่งกรณีตามข้อหาหรือนี้คือส่งไปยังพนักงานอัยการ) พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
 ที่รับตัวผู้ถูกจับไว้ (ซึ่งในกรณีตามข้อหาหรือก็คือ พสพ.) ก็ย่อมมีอำนาจที่จะควบคุมหรือปล่อยชั่วคราว
 ผู้ถูกจับนั้นได้โดยอาศัยอำนาจตาม ป.วิอาญา มาตรา ๘๔/๑ (ส่วนต้น) ที่กำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครอง
 หรือตำรวจซึ่งรับตัวผู้ถูกจับไว้ จะปล่อยผู้ถูกจับชั่วคราวหรือควบคุมผู้ถูกจับไว้ก็ได้ แต่อย่างไรก็ดี
 การควบคุมผู้ถูกจับและการใช้ดุลพินิจปล่อยชั่วคราวของ พสพ. ในกรณีนี้ต้องอยู่ในบังคับของ ป.วิอาญา
 มาตรา ๖๔ และ มาตรา ๘๗ ด้วย กล่าวคือ พสพ. มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับไว้เพียงเท่าระยะเวลา
 ที่ยังมีเหตุจำเป็นไม่สามารถส่งตัวผู้ถูกจับไปยังศาลหรือเจ้าพนักงานตามที่กำหนดไว้ในหมายได้
 เมื่อระยเวลานั้นผ่านพ้นไปแล้วจะต้องส่งตัวผู้ถูกจับไปยังศาลหรือเจ้าพนักงานตามที่กำหนด
 ไว้ในหมายทันที ดังนั้น ในการใช้ดุลพินิจปล่อยชั่วคราวผู้ถูกจับ พสพ. ก็ย่อมมีอำนาจปล่อยชั่วคราว
 ผู้ถูกจับได้เพียงเท่าระยะเวลาที่ตนมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับในระหว่างเวลาที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถ
 ส่งตัวผู้ถูกจับได้เท่านั้น

๕. ข้อเสนอ

เพื่อโปรดพิจารณาความเห็นตามข้อ ๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พ.ต.ท.

(วิชิต อุปะละ)

รท.น.ท.กปก.

ที่ ยธ (ชช.๘) ๐๘๐๐/๖

เรียน อสท. (ผ่าน รองฯ สท. (๑))

กระผมได้พิจารณาหนังสือหรือของ สกอ. ที่ ยธ (สกอ.) ๐๘๐๘.๒.๓/๑๑๐๕ ลงวันที่
 ๑๑ ธ.ค. ๒๕๕๒ และความเห็นของ กปก. แล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. หน้าที่ในการยื่นคำร้องขอออกหมายจับผู้ต้องหาที่จะหลบหนีการดำเนินคดี

ป.วิอาญา มิได้ให้พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมบุคคลใดๆ แต่
 ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ (พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
 ชั้นผู้ใหญ่ ตามมาตรา ๒๓ แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษฯ) มีอำนาจหน้าที่จับกุมผู้ต้องหาที่จะ
 หลบหนีการดำเนินคดี ทั้งนี้โดยวิธี (๑) ขอให้ศาลออกหมายจับด้วยเหตุตามมาตรา ๖๖ หรือ (๒) จับ
 โดยไม่มีหมายตามมาตรา ๖๘ (๓)

วันที่ ๑๓/๗

เพื่อโปรดพิจารณา

พ.ศ.อ.

(เจริญศักดิ์ เสวตนันท์)

รองฯ สท.(๑)

14 ส.ค. 2553

- เห็นชอบตามความละเอียดของ กปร.
- แจ้งคืนทุกหน่วยงาน

(นายธรริต เฟื่องดีษฐ์)

อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

14 ส.ค. 2553

ตามข้อหาหรือคดีพิเศษที่ ๒๑/๒๕๔๗ การที่ผู้ต้องหาทุกคน ถูกขังอยู่ในระหว่างที่ พสพ. ผู้รับผิดชอบเสนอสำนวนการสอบสวนคดีพิเศษ พร้อมความเห็นควรส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการขอด้วย มาตรา ๑๔๒ วรรค ๓ แล้วก็ตาม แต่ต่อมาพนักงานสอบสวนคดีพิเศษต้องปล่อยตัวผู้ต้องหาเมื่อครบอำนาจขัง ๘๔ วัน ตามมาตรา ๘๗ วรรค ๖ ก่อนที่พนักงานอัยการจะยื่นฟ้องคดี และต่อมาผู้ต้องหา ๑ คน ไม่ไปพบพนักงานอัยการตามที่เรียกให้นำตัวส่งฟ้องศาล กรณีเป็นการจะหลบหนีการดำเนินคดี เมื่อพนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจัดการนำตัวผู้ต้องหาไปส่ง จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จะต้องดำเนินการนำตัวผู้ต้องหาคนดังกล่าวมาส่งพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดี โดยวิธีขอให้ศาลออกหมายจับหรือจับโดยไม่มีหมายตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๗๘ (๓) แล้วแต่พฤติการณ์แห่งกรณีต่อไป

ตามข้อหาหรือคดีพิเศษที่ ๗๘/๒๕๕๐ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในรายละเอียดของการจับกุม ปล่อยชั่วคราว ควบคุม หรือขังผู้ต้องหาแต่ละคนในจำนวนผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน ดังนั้น จึงขอเรียนเป็นหลักการว่า สำหรับผู้ต้องหาที่รู้ว่าเป็นผู้ใดแต่ได้หลบหนีตั้งแต่แรก และ พสพ. ผู้รับผิดชอบได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีพิเศษ โดยมีความเห็นควรส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๔๑ นั้น เมื่อพนักงานอัยการมีความเห็นว่าสมควรที่จะส่งฟ้องต่อไป จึงแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหา มาพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในฐานะพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับแจ้งดังกล่าว ย่อมมีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการจับกุมตัวผู้ต้องหาโดยวิธีขอให้ศาลออกหมายจับหรือจับโดยไม่มีหมายตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๗๘ (๓) แล้วแต่พฤติการณ์แห่งกรณีเช่นเดียวกัน

๒. หน้าที่และอำนาจในการรับตัว ควบคุมตัว และปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาที่ถูกจับได้

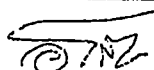
(๑) ในกรณีที่ผู้ต้องหาที่ถูกจับถูกนำตัวส่งที่ทำการของ พสพ. ผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๘๓ พสพ. ผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่รับตัวผู้ต้องหาเพื่อส่งให้พนักงานอัยการ โดยเร็ว หากไม่สามารถนำตัวส่งพนักงานอัยการได้ อาจใช้ดุลพินิจในฐานะที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามมาตรา ๘๔/๑ ปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราวหรือควบคุมตัวผู้หาคนั้น ไว้จนกว่าจะส่งให้พนักงานอัยการได้

(๒) ในกรณีที่ผู้ต้องหาที่ถูกจับถูกนำส่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามมาตรา ๘๔/๑ ฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้นมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับตามข้อ (๑)

(๓) ในกรณีที่ผู้ต้องหาที่ถูกจับถูกนำส่งพนักงานอัยการโดยตรง เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการที่จะดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พ.ต.อ.

(อโณทัย บำรุงพงษ์)

รکن.พสพ. ๕ ชช.

๑๑ ม.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
ที่รับ..... 6.49
ที่ 27 ส.ค. 2552
เวลา..... 9.58 น.

บันทึกข้อความ

10235
10 ม.ค.
2552

ส่วนราชการ สกอ. (คอ.๓) โทร. ๐๒-๘๓๑-๕๘๘๘ ต่อ ๔๐๘๒
ที่ ขร (สกอ.) ๐๘๐๘.๒.๓/ ๕๖๐๕ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอรื้อกรณีพนักงานอัยการมีหนังสือถึงพนักงานสอบสวนเพื่อจัดการให้ได้มาซึ่งตัวผู้ต้องหา

เรียน อสพ. (ผ่าน หน.กปก.)

กลุ่มงานที่เรียกประชุม
เลขที่รับ ๕๕๖
วันที่ 23 ธ.ค. 2552
เวลา 15:30 น.

ตำแหน่งของรับ ()
เลขที่รับ 5185
วันที่ 17 ส.ค. 2552
เวลา 11.00 น.

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ สกอ. ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีพิเศษที่ ๒๑/๒๕๔๗ กรณี นางพาขวัญ หรือ พาฝัน เดโชชัย กระทำความผิดฐานร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนและร่วมกันฉ้อโกงประชาชน ไปยังพนักงานอัยการแล้ว ต่อมาพนักงานอัยการได้มีหนังสือถึง กสพ. ขอให้มีการจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหา ในคดีนี้มาฟ้องต่อศาล

๑.๒ สกป. ได้ส่งสำนวนการสอบสวนคดีพิเศษที่ ๗๘/๒๕๕๐ คดีระหว่าง บริษัท อาร์.เอส. จำกัด (มหาชน) ผู้กล่าวหา นายชนม์หฤษฎ์ อปราจิตไพริน กับพวก ผู้ต้องหา ในข้อหาร่วมกันละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้าฯ ต่อมา อัยการฝ่ายคดีพิเศษทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ได้มีหนังสือมายังกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อขอให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เพื่อฟ้องต่อศาล (เอกสารแนบท้ายที่ ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ เนื่องจากคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของ กสพ. มักจะเป็นคดีที่มีพยานบุคคลและพยานเอกสารจำนวนมาก เป็นเหตุให้พนักงานอัยการส่งฟ้องผู้ต้องหาที่อยู่ในระหว่างการฝากขังได้ไม่ทันกำหนดระยะเวลาฝากขังตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๘๗ เมื่อพนักงานอัยการมีความเห็นส่งฟ้องผู้ต้องหา พนักงานอัยการ จะมีหนังสือมายัง กสพ. เพื่อให้ดำเนินการ อย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหามาฟ้องคดี มีกรณีตัวอย่าง ดังนี้

๒.๑.๑ ตามกรณีที่ ๑.๑ คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๒๑/๒๕๔๗ ได้สรุปสำนวนการสอบสวนส่งพนักงานอัยการแล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ มิ.ย. ๒๕๔๘ และผู้ต้องหาได้ถูกจับตามหมายจับของศาลอาญา สำหรับการกระทำความผิดดังกล่าวและถูกกักขัง จนกระทั่งครบกำหนดระยะเวลา ฝากขัง ๘๔ วัน ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๘๗ หากแต่พนักงานอัยการยังไม่สามารถทำความเห็นและส่งฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลได้ทันในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจึงมีความจำเป็นต้องปล่อยตัวผู้ต้องหาให้พ้นจากถาวรควบคุม

ต่อมาพนักงานอัยการได้เรียกตัวผู้ต้องหาทั้งหมด มายังสำนักงานอัยการเพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาล แต่ปรากฏว่ามีผู้ต้องหาบางรายไม่มาพบพนักงานอัยการตามที่ถูกเรียกตัว พนักงานอัยการจึง

ได้มีหนังสือมายังพนักงานสอบสวนคดีพิเศษให้จัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวของผู้ต้องหาที่ไม่มาพบพนักงาน
อัยการดังกล่าว เพื่อนำตัวผู้ต้องหาหรือนั้นส่งฟ้องต่อศาล

พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ จึงได้ยื่นคำร้องขอออกหมายจับผู้ต้องหาต่อศาลอาญา และศาล

ได้อนุญาตตามคำร้องขอของพนักงานสอบสวน กรณีต่อมาเจ้าพนักงาน ได้จับกุมตัวผู้ต้องหาหรือนั้นดังกล่าว
ได้แล้ว และผู้จับกุมได้นำตัวผู้ต้องหาไปส่งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษในวันศุกร์ เวลาประมาณ
๑๘.๐๐ น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่อัยการและศาลปิดทำการแล้ว พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบจึงได้
ปล่อยตัวผู้ต้องหาไป และทำบันทึกนัดหมายให้ผู้ต้องหาพบพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในวันจันทร์ถัดมา
เวลา ๑๘.๓๐ น. เพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการ ซึ่งในกรณีนี้ผู้ต้องหาพบพนักงานสอบสวนคดี
พิเศษตามที่นัดหมาย

๒.๑.๒ กรณีเช่นนี้เคยเกิดขึ้นกับสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา กรมสอบสวนคดีพิเศษ
เช่นกัน กล่าวคือ ตามกรณีในข้อ ๑.๒ พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีพิเศษทรัพย์สินทางปัญญา ได้มีหนังสือ
มายังกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวของผู้ต้องหา
ไปส่งยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและ
การค้าระหว่างประเทศ เพื่อขอออกหมายจับ ปรากฏว่าศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
ปฏิเสธการร้องขอออกหมายจับของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ โดยศาลระบุนความเห็นไว้ในรายงาน
กระบวนการพิจารณาว่า กรณีไม่มีเหตุสมควรอนุญาตตามคำร้องขอ (เอกสารแนบท้ายที่ ๒)

๓. ข้อกฎหมาย

๑. รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐

๒. ป.วิ.อ. มาตรา ๖๔, ๘๔, ๘๔/๑, ๘๗, ๑๔๑ วรรคท้าย และมาตรา ๑๖๕

๓. ข้อหาหรือกฤษฎีกา (เอกสารแนบท้ายที่ ๓)

๔. ข้อบังคับประธานศาลฎีกา

ข้อ ๑๗ พยานหลักฐานที่อาจพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุสมควรในการออกหมายจับหรือหมายค้นให้
รวมถึง

(๑) ข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวน เช่น บันทึกการสอบสวน บันทึกถ้อยคำของ
สายลับ หรือเจ้าพนักงานที่ได้จากการแฝงตัวเข้าไปในองค์กรอาชญากรรม ข้อมูลที่ได้จากรายงานของ
แหล่งข่าวของเจ้าพนักงานหรือการหาข่าวจากผู้กระทำความผิดที่ทำได้เป็นลายลักษณ์อักษร และข้อมูลที่ได้
จากรายงานการเฝ้าสังเกตการณ์ของเจ้าพนักงานที่ทำได้เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นต้น

(๒) ข้อมูลที่ได้จากกรณีวิเคราะห์ทางนิติวิทยาศาสตร์ หรือที่ได้จากกรณีใช้เครื่องมือ
เทคโนโลยี เช่น เครื่องมือตรวจพิสูจน์ลายพิมพ์นิ้วมือ เครื่องมือตรวจพิสูจน์ของกลาง เครื่องจับเท็จ
เครื่องมือตรวจโลหะ และเครื่องมือตรวจพิสูจน์ทางพันธุกรรม เป็นต้น

(๓) ข้อมูลที่ได้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ข้อมูลที่ได้จากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

(๔) ข้อมูลที่ได้จากหนังสือของพนักงานอัยการเรื่องขอให้มีการจัดการให้ได้ว่าผู้ต้องหา

(อ.ก.๒๕)

๔. ข้อพิจารณา

กรณีตามข้อเท็จจริงที่ ๒.๑ เมื่อพนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ เพื่อให้ได้มาซึ่งตัวผู้ต้องหา ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๔๑ วรรคท้าย แต่เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้น ส่งสำนวนการสอบสวนและผู้ต้องหาต่อพนักงานอัยการปล่อยตัวผู้ต้องหาไป เนื่องจากครบระยะเวลาควบคุมตาม ป.วิ.อ มาตรา ๘๗ แล้ว แต่ขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษจัดการ เพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหาไปฟ้องนั้น ยังไม่มีแนวปฏิบัติในกรณีเช่นนี้มาก่อน เพื่อให้แนวทางดำเนินการ เป็นไปด้วยความชอบด้วยกฎหมาย และเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาในกระบวนการยุติธรรม คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีประเด็นหารือ ดังต่อไปนี้

๑. เจ้าพนักงานฝ่ายใดควรมีหน้าที่ในยื่นคำร้องขอออกหมายจับกรณีดังกล่าวต่อศาล ตาม ข้อบังคับประธานศาลฎีกา ข้อ ๑๗ (๔) ได้ระบุว่า “ข้อมูลที่ได้จากหนังสือของพนักงานอัยการ...” ดังนั้น คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่าบุคคลที่จะนำเอกสารที่ได้จากพนักงานอัยการ ไปยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาล คือเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบ เนื่องจากหนังสือของพนักงานอัยการดังกล่าว นั้น จะได้มาจากกรณีที่พนักงานอัยการได้ส่งให้กับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินการ ให้ได้ตัวผู้ต้องหามาฟ้องต่อศาล แต่ในคำร้องขอออกหมายจับนั้น ควรอ้างเหตุในการขอออกหมายจับโดยอาศัยหนังสือของพนักงานอัยการเรื่องขอให้มีการจัดการให้ได้ว่าผู้ต้องหา มิใช่อ้างพฤติกรรมการกระทำ ความผิดเดิมที่เกยยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาลไปแล้ว และเห็นควรให้บันทึกในหมายจับกรณีนี้ว่า นำตัวผู้ต้องหาไปส่งที่สำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจ

๒. เมื่อเจ้าพนักงานได้จับกุมตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวได้แล้ว พนักงานสอบสวนมีอำนาจในการรับตัวผู้ต้องหารายนั้นไว้หรือไม่ เนื่องจากกรณีนี้เป็นการขอออกหมายจับเพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาล ซึ่งในการดำเนินการขั้นก่อนฟ้องพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและพนักงานอัยการได้ฝากขังผู้ต้องหาต่อศาล ครบกำหนดระยะเวลา ๘๔ วัน ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ใน ป.วิ.อ. มาตรา ๘๗ แล้ว

ซึ่งข้อหารือของกฤษฎีกา เรื่องปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวนในการให้ประกันตัวผู้ถูกจับตามหมายของศาล ได้ให้ความเห็นที่เกี่ยวข้องกับกรณีอำนาจการควบคุมของพนักงานสอบสวนไว้ว่า กรณีที่เป็นหมายจับที่ศาลเป็นผู้ออก ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๑๑ (๒) เนื่องจากพยานผู้นั้นขัดขืนไม่ไปเบิกความตามหมายเรียกของศาล หรือเป็นกรณีจับกุมจึ่งเลขตามหมายจับที่ศาลเป็นผู้ออกตาม-ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖๕ ในกรณีที่ราษฎรฟ้องคดีอาญากันเองและศาลประทับฟ้องแล้วแต่ไม่ได้ตัวจำเลยมาศาล ทั้ง ๒ กรณี

แม้จะถือไม่ได้ว่าพยานหรือจำเลยผู้ถูกจับตามหมายจับของศาลเป็นผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวน แต่ก็ยังถือไม่ได้เช่นกันว่าผู้ถูกจับเป็นผู้ที่อยู่ในอำนาจศาลแล้ว ในกรณีที่ไม่สามารถส่งตัวผู้ถูกจับไปยังศาลที่ออกหมายได้เนื่องจากมีเหตุขัดข้อง เช่น เป็นวันหยุดราชการ พนักงานสอบสวนซึ่งรับตัวผู้ถูกจับไว้ย่อมมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้และเมื่อไม่มีบทบัญญัติห้ามมิให้พนักงานสอบสวนปล่อยผู้ถูกจับชั่วคราวได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๔ วรรค ๒ ป.วิ.อ. บัญญัติว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งมีผู้นำผู้ถูกจับมาส่งนั้นจะควบคุมผู้ถูกจับไว้หรือปล่อยชั่วคราวก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตัวผู้ถูกจับไปยังศาลที่ออกหมายได้เนื่องจากมีเหตุขัดข้องอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ พนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับไว้เพียงเท่าระยะเวลาที่ยังมีความจำเป็นไม่สามารถส่งตัวผู้ถูกจับให้ศาลได้ เมื่อระยะเวลานั้นผ่านพ้นไปแล้ว จะต้องส่งตัวผู้ถูกจับไปยังศาลที่ออกหมายทันที

อนึ่ง ข้อหาหรือดังกล่าวได้มีขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ และบทบัญญัติที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้อ้างถึงคือมาตรา ๘๔ วรรค ๒ นั้น ปัจจุบันได้มีการแก้ไขโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และได้มีการเพิ่มเติมมาตรา ๘๔/๑ โดยมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าความในมาตรา ๘๔/๑ ออกมาเพื่อแก้ไขช่องว่างของกฎหมายในกรณีตามที่มีข้อหาหรือมายังคณะกรรมการกฤษฎีกา

อีกทั้ง ข้อหาหรือกฤษฎีกามีใช้ข้อกฎหมายและไม่มีสภาพบังคับเป็นเพียงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาเท่านั้น และในการพิจารณาคดีหลายครั้งที่ศาลมิได้พิจารณาพิพากษาไปในทางเดียวกันกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ตัวอย่างเช่น กรณีการตีความของคณะกรรมการกฤษฎีกาในกรณีนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

อย่างไรก็ตาม คณะพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่า ในกรณีปกติกฎหมายเจ้าพนักงานผู้จับกุมได้จับกุมตัวผู้ต้องหาแล้ว ก็ต้องนำตัวผู้ต้องหาไปส่งยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน และเมื่อถึงที่ทำการแล้วพนักงานสอบสวนต้องดำเนินการต่างๆ ตามมาตรา ๘๔, มาตรา ๘๔/๑ และมาตรา ๘๗ แล้วแต่กรณี แต่กรณีนี้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ มาตรา ๘๔/๑ และมาตรา ๘๗ แล้ว จึงไม่สามารถนำมาตรา ๘๔/๑ มาใช้กับกรณีตามข้อเท็จจริงได้

ดังนั้น เมื่อเจ้าพนักงานผู้จับกุมได้จับกุมตัวผู้ต้องหาแล้ว ควรคุมตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการโดยด่วน ตามรายละเอียดซึ่งระบุไว้ในหมายจับว่าให้นำส่งพนักงานอัยการ เพื่อให้อัยการส่งตัวผู้ต้องหาที่ห้องต่อศาล ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๖๔ และมาตรา ๑๖๕ จะควบคุมเพื่อเหตุอื่น เช่น การสอบสวนต่อไปหรือรออัยการสั่งฟ้องคดีไม่ได้ ทั้งนี้ไม่มีความจำเป็นที่เจ้าพนักงานผู้จับกุมจะต้องนำตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวมาส่งมอบให้กับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินการ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๘๔ อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากในกรณีนี้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ ไปแล้ว และพนักงาน

สอบสวนคดีพิเศษหมคอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาแล้ว (อ้างอิงความเห็นของ ส.ดร.คดีพิเศษ ณ นคร เอกสารแนบท้ายที่ ๔)

๓. หากพนักงานสอบสวนมีอำนาจจับตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวได้โดยชอบ จะมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหารายดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

ตามที่คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีความเห็นในข้อ ๒ คือเจ้าพนักงานผู้จับกุมควบคุมตัวส่งพนักงานอัยการโดยด่วน เพื่อให้อัยการส่งตัวผู้ต้องหาฟ้องต่อศาล คณะพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้จับกุมไม่มีอำนาจในการควบคุมตัวหรือฝากขังต่อศาลอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการดำเนินการมาตรการบังคับกับผู้ต้องหาครั้งนั้นซ้ำอีกครั้งในการกระทำความผิดเดียวกัน อันเป็นการกระทำที่ขัดกับหลักในการดำเนินคดีอาญา และเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหา เนื่องจากพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้หมคอำนาจในการควบคุมตัวผู้ต้องหาแล้ว

และหากมีความจำเป็นที่เจ้าพนักงานผู้จับกุมไม่สามารถนำตัวผู้ต้องหาส่งพนักงานอัยการหรือศาลได้เนื่องจากขณะนั้นเป็นช่วงเวลาที่สำนักงานอัยการหรือศาลได้ปิดทำการแล้ว ตามข้อเท็จจริง ๒.๑ นั้น คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เห็นว่า เจ้าพนักงานผู้จับกุมควรปล่อยตัวผู้ต้องหารายดังกล่าว และนัดผู้ต้องหาในวันเวลาทำการถัดไปเพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานอัยการเพื่อส่งฟ้องต่อศาล โดยไม่ใช้มาตรการควบคุมตัว เพราะการคุมตัวผู้ต้องหามาเพื่อฟ้องนี้ไม่ใช่เป็นการควบคุมผู้ต้องหามาเพื่อการสอบสวน จะควบคุม ๔๘ ชั่วโมงไม่ได้ หรือจะให้ประกันตัวไม่ได้ เพราะในแต่ละคดีนั้นการจับจะเกิดขึ้นได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น (อ้างอิงความเห็นของ รศ. พ.ต.อ. กูเกียรติ เจริญบุญ เอกสารแนบท้ายที่ ๕) และหากควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ ก็อาจจะเป็นการละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหา ตามหลักรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐

๕. ข้อเสนอ

คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เห็นว่าหากมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น พนักงานสอบสวนคดีพิเศษควรเป็นผู้ยื่นคำร้องขอออกหมายจับต่อศาล โดยในหมายให้ระบุให้นำตัวผู้ต้องหาไปส่งที่สำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจ และในการจับกุมผู้จับกุมจะต้องพิจารณาว่าหากจับกุมในขณะนั้นสามารถนำตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาลได้หรือไม่ กรณีไม่สามารถส่งตัวผู้ต้องหาได้ให้ปล่อยตัวผู้ต้องหา

หากจับกุมตัวผู้ต้องหามาแล้ว ผู้จับกุมควรจะดำเนินการส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการโดยด่วนเพื่อส่งฟ้องต่อศาล โดยไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำตัวผู้ต้องหามาส่งให้กับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ เนื่องจากพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบไม่มีอำนาจในการควบคุมตัวหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหารายดังกล่าวแล้ว

และหากกรณีมีความจำเป็นที่ไม่สามารถส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานอัยการได้ เช่น กรณี
สำนักงานอัยการหรือศาลปิดทำการแล้ว เห็นควรให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับและนัดหมายผู้ต้องหาหน้านั้นมาพบ
ในวันเวลาทำการถัดไปเพื่อนำตัวผู้ต้องหาส่งฟ้องต่อศาล โดยไม่ใช้มาตรการควบคุมตัว

ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินการไปด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม และเกิดความ
เชื่อมั่นต่อประชาชน คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาแล้วมีมติว่าเห็นควรใช้แนวทางตามที่คณะ
พนักงานสอบสวนมีความเห็น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นควรประการใดขอได้โปรดสั่งการ

พ.ต.ท.

(พงศ์อินทร์ อินทรขาว)

พสพ.ชำนาญการพิเศษ(๘)

หน.คณะพนักงานสอบสวน

ผู้รับ (๘๖๑๐๗๗/๒๐๕๑)
13 ยม อ.พ. (ส่วน รพ.สพ.๑)
พ.อ. ร.ต.ท. น.น.อ. ร.ต.ท. น.น.อ. ก.พ.อ.
เพื่อทำการสอบสวนตามข้อ ๓๐.๑๖.๓ ๒๕๕๒
๒๕๕๒ ๕.

พันเอก

(ป.ระเวศก กิ่งเขต)

ผ.ส.ส.อ.

14 S.A. 2552

เรียน อ.สพ.

-เห็นควรดำเนินการตามเสาเอ ผบ.ส.๓๑.

รับ ผบ.ก. ๘๖๐๗๗๒๐๕๑

- มอ.พ.ท. อ.ม.ร.๑
ผู้ตรวจการแผ่นดิน
นาย อ.ร.ท. ท.ท.ท. ร.ต.ท. (นาย อ.ร.ท. เท็งดิษฐ์)
ประจำกองคดีพิเศษ
๒๕๕๒ S.A. 2552

พ.ต.อ.
(อรัชต์-เสวตนันท์)
รองฯ สท.(๑)
21 S.A. 2552

พ.จ.ท.
(ร.ต.ท. ก.พ.อ.)
ร.ต.ท. ก.พ.อ.
๕๑๕๑๐๕๕๐

สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา
เลขที่รับ 306/2551
วันที่ 28 มี.ค. 2551
เวลา 10.30 ชม.

ตรวจสอบสวนคดีพิเศษ
เลขที่รับ 01427
วันที่ 27 มี.ค. 2551

ที่ อต 0005.3/ 674

สำนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศ 3
34 อาคารนาคราพทหารไทย ชั้น 4
ถนนศรีอยุธยา ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

24 มีนาคม 2551

เรื่อง ให้นำตัวผู้ต้องหาไปฟ้อง

เรียน อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อ้างถึง หนังสือ ที่ ยธ(ลคป.)0805/1117 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท่านได้ส่งสำนวนคดีพิเศษที่ 78/2550 คดีระหว่าง บริษัท อาร์.เอส. จำกัด (มหาชน) ผู้กล่าวหา นายชนม์นฤฤกษ์ อปราชิตไพรินทร์ ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน ผู้ต้องหา ชื่อนามละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้า ฯ โดยมีความเห็นควรล้งฟ้องผู้ต้องหาไปให้พนักงานอัยการ เพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ 3 ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งฟ้อง นายชนม์นฤฤกษ์ อปราชิตไพรินทร์ ที่ 1 กับพวกรวม 3 คนฐานความผิด ร่วมกันละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้า ฯ แต่ปรากฏว่าคดีนี้ นายขุน แซ่ลี ผู้ต้องหาที่ 2 และนายทรงชัย หรือโช จีน ผู้ต้องหาที่ 3 ซึ่งถูกฝากขังไว้ในระหว่างสอบสวนและได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว ไม่มีรายงานตัวต่อพนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องต่อศาล

ฉะนั้น จึงขอให้ท่านส่งตัวนายขุน แซ่ลี ที่ 2 และนายทรงชัย หรือโช จีน ที่ 3 ผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ 3 เพื่อฟ้องต่อศาล ในวันที่ 18 เมษายน 2551 เวลา 10.00 นาฬิกา หากส่งตัวผู้ต้องหาไม่ได้เพราะเหตุฉนวนนี้ ขอให้ส่งหมายจับผู้ต้องหาของศาลพร้อมสำนวนรูปพรรณผู้ต้องหาเพื่อจะได้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ตามกฎหมายต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สิริเนฎกพิชิต
ท.ร.ท. [Signature]

ส.ด.พ.

[Signature]

(นางวรรณิ์ บัณฑิตไทย)
เลขาธิการกรม

(นายเนตร นาคสุข)

อัยการพิเศษฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ 3
สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ 3